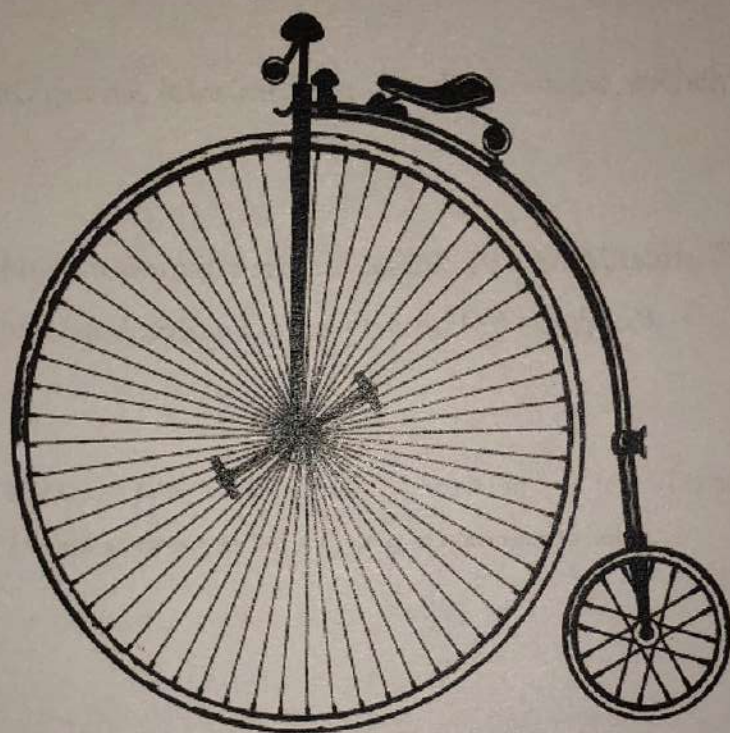

III. Juvenália

az Eötvös Collegium Magyar műhelyének minikonferenciája

Budapest, 2015, május 8.

PROGRAM- ÉS ABSZTRAKTFÜZET

PROGRAM

2015. május 8.

- 11.45–12.00 **Megnyitó, köszöntő** (Dr. Laczkó Krisztina, műhelyvezető)
- 12.00–12.30 **Nyelvtudomány szekció** (elnök: **Petykó Márton**, ELTE BTK
Nyelvtudományi Doktori Iskola, PhD-hallgató)
- 12.00–12.30 BALLAGÓ Júlia: Metapragmatikai tudatosság? – A tegező és a nem tegező
formák az oktató és hallgató közötti kommunikációban
- 12.30–15.00 **Irodalomtudomány szekció** (elnök: **Dr. Bengi László**, ELTE
BTK Összehasonlító Irodalom- és Kultúratudományi Tanszék,
adjunktus)
- 12.30–13.00 CSER Nóra: „*lassankint vers lett a panaszból*” – A versírás motívumának
szerepei Szabó Lőrinc *Különbékéjében*
- 13.00–13.30 OLTÍ Dóra: Éhes rokonok
- 13.30–14.00 KUSTOS Júlia: A *Máglya* és a mágia
- 14.00–14.30 DEMECZKY Ádám Péter: „*Miért nem hagytál meg engem főnixmadárnak?*”
- 14.30–15.00 MAGYARY Anna: Yeats drámái a tánc és rituálé színházában

ABSZTRAKTOK

Nyelvtudomány szekció

Ballagó Júlia (ELTE, EJC): Metapragmatikai tudatosság? – A tegező és a nem tegező formák az oktató és hallgató közötti kommunikációban

Előadásom a társas deixis fogalomkörébe tartozó attitűddeixist, azon belül is a tegező, illetve nem tegező alakok használatát vizsgálja funkcionális pragmatikai megközelítésben. A diskurzusban részt vevő szereplők közötti viszonyok kifejezésére alkalmas tegező és nem tegező formákat az egyetemi hallgató és oktató között megvalósuló párbeszédekről szóló metanyelvi reflexiókban tanulmányozom.

Vizsgálódásom elsősorban metapragmatikai jellegű, a kutatás alapját ugyanis egyetemi hallgatókkal és oktatókkal készített interjúk képezik, amelyekben az adatközlők metadiskurzusokat hoznak létre. A metadiskurzusok sajátossága, hogy bennük a beszélők reflexióiknak adnak hangot, amelyek magára a nyelvi tevékenységre vonatkoznak, vagy az ezekkel összefüggő társadalmi és társas jelentésekre. Ebben a reflexív magatartásban ragadható meg a metapragmatikai tudatosság.

Az előadás központi tárgya tehát az oktató és hallgató közötti kommunikációban konstruálódó tegező és nem tegező formák metapragmatikai vizsgálata. Ezen jól körülhatárolható gyakorlatközösség bizonyos tagjait kiemelve kilenc hallgatóval és kilenc oktatóval készítettem interjút. Az interjúkban előre megkonstruált, rövid szituációk kapcsán feltett kérdésekkel kívántam az egyes tegező, illetve nem tegező formák használatára vonatkozó oktatói és hallgatói viszonyulásokat feltárni. Az öt szituációval kapcsolatosan előadásomban előbb felállítom hipotéziseimet, amelyek a szituációkban résztvevők nemére, életkorára és társas hierarchiára reflektáló adatközlői attitűdökre vonatkoznak, majd ezekkel a hipotézisekkel vetem össze az interjúk elemzéséből származó eredményeimet.

Vizsgálódásom eredményeiről összességében elmondható, hogy rávilágítanak olyan, a metadiskurzusokban megfogalmazódó oktatói, illetve hallgatói attitűdökre, amelyek többsége egyrészt jól meghatározható független változók (nem, életkor) mentén különül el, másrészt pedig eredményeim szélesebb hatókörű társadalmi konvenciókra is engednek rávilágítani.

Jelen előadás távlati célja, hogy kiindulópontot, valamint elemzési, tájékozási szempontokat nyújtson egy későbbi kutatáshoz, amely specifikusabban képes vizsgálni az oktató és hallgató részvételével létrejövő diskurzusokban a tegezés- és nem tegezés problémakörét, illetve az attitűddeixis más kifejezőeszközeinek használatát.